

samfund tværtimod en række valgmuligheder og måske flere og bedre valgmuligheder end nogensinde før i vores historie.

Et helt grundlæggende valg i dansk politik handler om, om vi skal vælge skattelettelser eller velfærd. Vi Socialdemokrater har truffet vores valg: Vi har valgt velfærd. Og regeringen har også valgt: Sammen med Dansk Folkeparti har man holdt velfærdsudgifterne i kommunerne i en skruestik af historisk lave stigninger, samtidig med at man har givet skattelettelser i milliardklassen. Det valg er politisk, og det har selvfølgelig en konsekvens.

Det er ikke bare noget, jeg påstår. Det er det, man hver eneste dag på tværs af partiskel oplever ude i kommunerne. KL's formand, Venstremanden Erik Fabrin, har måske sagt det aller-allerklarest, for han siger:

Regeringen har lanceret en økonomisk politik med lav vækst. Så skal den lade være med at foregøgle befolkningen, at man kan få et service-niveau ud af ingenting.

Statsministerens svar til det er, at han beskylder alle de utilfredse, dem, der oplever virkeligheden, for at være en omgang socialistiske ballademagere. Og socialministeren synes, at de offentligt ansatte bare skal smile lidt mere ude i den offentlige sektor.

Men jeg forstår godt, at danskerne spørger hinanden: Hvordan kan det være, at vi kan være så rige, at vi snart kan købe hele verden, som finansministeren siger, men at vi alligevel ikke har råd til tidssvarende velfærd i vores daginstitutioner, på vores skoler, i vores plejehjem og på vores sygehuse? Spørgsmålet er helt relevant.

I modsætning til den ros, jeg ikke vil give til statsministeren, vil jeg gerne rose De Konservative, for i en tid, hvor storebror i regeringen bruger sin tid på at tale om alt det, man ikke mener, og alt det, man ikke kan, toner De Konservative da i det mindste fuldstændig rent flag. Her tør man nemlig indrømme, at Danmark har andre muligheder end dem, Venstre vil indrømme, og her står man fast på, at skattelettelser – helst til de højestlønnede forstås – er vejen frem, og at bedre daginstitutioner, sund, gratis mad til vores børn i børnehaverne, bedre sygehuse, en ny hjemmeserviceordning selvfølgelig må komme i anden række.

Det er jo slet ikke, fordi De Konservative er onde mennesker, slet ikke, men deres tankegang er og har vel altid været, at hvis man letter byrderne for de allerrigeste, vil de rigestes forbrug i anden omgang skabe bedre beskæftigelse til

dem med de mindste lønninger. Det er jo ærlig snak, og det er så borgerligt og så gammeldags, at det gør noget. Men det er, som jeg siger, i det mindste ærlig snak.

Jeg forstår godt, hvis det af og til kan være en lille smule hårdt for De Konservative konstant at blive talt ned til af Venstre. Her vil jeg selvfølgelig gerne tilbyde De Konservative en velment trøst, for det, De Konservative aldrig må glemme, er, at selv når statsministeren og alle de andre er mest hårde ved De Konservative, ved vi jo godt, at statsministeren inderst inde er enig med De Konservative.

KL 10.25

Inderst inde ønsker statsministeren – og det har hr. Troels Lund Poulsen jo også lige bakket op på talerstolen – at sætte skatten ned, når der er et råderum, på bekostning af fællesskabet. Der kan være uenighed om tempoet og metoden, men målet står man sammen om. Så hvem ved, måske sidder statsministeren her i dag og er inderst inde en lille smule imponeret over, at der er nogle, der tør sige det, som han ikke selv tør sige.

Socialdemokraterne stiler efter andre mål, og vi har en anden samfundsopfattelse. For os er velfærdssamfundet netop nøglen til, at vi kan fastholde den sammenhængskraft, som gennem historien har gjort Danmark til et helt unikt land. Det er jo velfærden, der bringer os sammen i Danmark. Det er velfærden, der gør, at vi kan bevare et kendskab til hinanden.

Det er i virkeligheden ganske enkelt for os Socialdemokrater, for hvis vores daginstitutioner, vores skoler, sygehuse og plejehjem kan rumme både direktøren og bistandsklienten, har vi et fællesskab, hvor vi sikrer, at de mennesker i vores samfund, som har størst brug for hjælp, også får den bedste hjælp.

Det er derfor, vi Socialdemokrater vil insistere på at løfte danskernes velfærd. Vi ønsker at give danskerne veldefinerede rettigheder, velfærdsrettigheder på nogle veldefinerede områder. Det kan være gratis sund mad i vores daginstitutioner. Det kan være flere voksne omkring vores børn i daginstitutionerne. Det kan være sikkerhed for, at man ikke skal ligge på en gang, hvis man bliver indlagt alvorligt syg på et hospital, eller det kan være en rettighed om, at døende patienter får lov til at ligge på en enestue. Det er blot for at nævne nogle af de muligheder, vi arbejder med.

Regeringen er lodret imod den idé, og hvorfor? Jo, det er jo, fordi klare rettigheder er langt